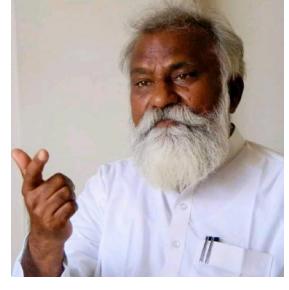

जाती-अंताच्या चळवळीला जागतिक स्तरावर नेणारे कर्मवीर - एकनाथ आवाड जिजा

25 मे ही कर्मवीर एकनाथराव आवाड - ज्यांना प्रेमाने "जिजा" म्हटले जाते - हांचा स्मरणदिवस. जिजांना जाऊन आज 9 वर्ष होत आहेत परंतु 'मरावे परी कीर्ती रूपी उरावे' ह्या उक्तीनुसार ते आजही आपल्याला प्रेरणा देत आपल्या सोबत आहेत. मांग जातीच्या पोताराजाच्या एका साधारण कुटुंबात जन्मलेली एक व्यक्ति हलाखीच्या परिस्थितीत शिकून, बाबासाहेब अंबेडकरांच्या विचारांचा अवलंब करून, जाती-अंताची व त्याद्वारे सामाजिक समतेची मशाल लाखांचे वंचितांच्या हातात देवून जातो हे जितके खेरे आहे तितकेच कल्पना करण्यापलिकडलेही आहे! मला माझ्या अभ्यासाच्या योगाने जिजांनी 1989 साली स्थापन केलेल्या 'मानवी हक्क अभियान' ह्या संघटनेतील कार्यकर्ते, पदाधिकारी, शेकडो दलित आणि वंचित परिवार ज्यांच्या आयुष्याला जिजारूपी परिसाचा स्पर्श झाला त्यांचासोबत वेळ घालविण्याचा योग आला. मी माझे अनुभव कथन माझे 6 वर्षांपासूनचे अमेरिकेतील वास्तव्य, माझ्या जमीन आणि जात ह्या संबंधातील पुस्तकी अभ्यास आणि मराठवाड्यातील क्षेत्र भ्रमण ह्या आधारे केले आहे. बाबासाहेब अंबेडकरांनी लिहिलेल्या 'जातीव्यवस्थेचे निर्मूलन' (Annihilation of Caste) ह्या लेखाला 15 मे रोजी 88 वर्षे पूर्ण झाली. जिजांनी प्रत्येक श्वास ह्या लेखात लिहिलेल्या तत्वांना प्रत्यक्षात आणण्यासाठी मोलाने खर्ची घातला. भारतासारख्या देशात जेथे जातीव्यवस्थेची मुळ शेकडो वर्षांपासून घृष्ण पाय रोवून आहेत तिथे हे काम वाटतं तेव्हढं सोप्प नाही. ह्या कामाची सहसा लोकांना कल्पना देखील येऊ शकत नाही. ह्या अथक प्रयत्नात कित्येकदा जिजांवर प्राणघातक हल्ले झाले. जिजांना ही जाणीव होती की जातीअंताचा लढा हा कित्येक शतके अर्ध्यपोटी गुलामगिरी करणारा समाज हा उपाशी राहन करणे शक्य नाही. म्हणून गायरान आणि सरकारी जमीन काबीज करण्याच्या मोहीमेचे बाबासाहेब अंबेडकर आणि दादासाहेब गायकवाड यांच्यानंतर जिजांनी नेतृत्व करून तिला महतप्रयासाने सामाजिक पटलावर महत्वाचं स्थान आणलं. प्राथमिक अवलोकनावरून गायरान जमिन काबीज करण्याचा उद्देश हा केवळ त्यावर शेती करून पोटापाण्याचा प्रश्न सोडवणे इतका साधा वाटला तरी तो तेव्हाचा मर्यादित नाही. बहुल्य दलित समाज ग्रामीण भागात राहत असल्यामुळे गायरान जमीन काबीज करणे हा जाती-अंताच्या तात्त्विक लढाईचे एक महत्वाचे प्रात्यक्षिक आहे. हजारो वर्षांपासून जाती-आधारित विभागलेल्या

समाजात, दलित आणि इतर वंचित समुदायाने प्रस्थापितांच्या विरुद्ध जावून गावातील शेकडो एकर गायरान जमीन ताब्यात घेण गरजेचं होतं. त्यासाठी लागणारी हिम्मत व आत्मविश्वास ह्या वंचित समुदायात भरवणं आणि प्रस्थापितांच्या मनात डपण निर्माण करणं अतिशय महत्वाचं होतं. अर्थातच त्यासाठी लागणारी हिम्मत, हुशारी, आणि मुस्तदीपणा जिजांकडे पुरेपूर होता किंविहुना त्यांनी तो चळवळीत असतानाच जैविकरित्या (organically) अंगिकारला होता. माझ्या मराठवाडा भ्रमणात मला कित्येक परिवार भेटले की ज्यांचासाठी जमीन अर्धा की पांच एकर आहे, बागायती की कोरडवाहू आहे ह्यांपेक्षा स्वतःच्या जमीनीचा तुकडा असण्याचा स्वाभिमान हा बेशकिमती आहे असे वाटोते! प्रस्थापितांकडची लाचारी नाकारून मानाने जगण्याची कला जिजांनी पोटच्या पोरासारखी आम्हाला शिकवली हे जेव्हा कित्येक गावातून कानावर पडतं तेव्हा तुमच्या डोळ्यात पाणी आल्यावाचून राहत नाही. जिजांच्या भाषणाच्या आठवणी आजही लोकांच्या अंगावर शहरे आणतात. कित्येक लोकांची आयुष्य फक्त जिजांची भाषणं ऐकून बदलली आहेत हे आश्रयकारक वाटलं तरी नितां खरं आहे. जिजांनी आमची मुळ शिकवून कलेक्टर व्हावीत म्हणून झोळी पसरून आमच्याकडे भीक मागितली म्हणून मी माझी मुळ शिकवली असे म्हणणारे कित्येक भेटले. लोकांनी जिजांची भाषणं ऐकून व्यसनं सोडली, बाल-विवाह थांबवले, निवडणुकी लढवल्या, स्वतःची जमीन विकत घेऊन घरं बाधली आणि स्थलांतर थांबवले, असे कित्येक अनुभव मराठवाड्यातल्या कानाकोपर्यातल्या गावची लोकं डोळ्यात पाणी आणून सांगतात तेव्हा जिजांची ही कर्तवगारी ऐकून गुंगी येते. मग त्यांनी आपल्या घरात गौतम बुद्ध, बाबासाहेब अंबेडकर, सावित्री-जोतिबा फुले, अण्णाभाऊ साठे हांचा रांगेत जिजांना बसवले ह्यात आश्वर्य ते काय? महाराष्ट्रातील एक लाखाहुन अधिक विविध जाती-धर्माच्या कुटुंबांचे भविष्य मानवी हक्क अभियानाच्या चळवळीतून आमुलाग्र बदलले आहे. अभ्यासपूर्वक आणि जवाबदारीने मी हे मांडू इच्छितो की मानवी हक्क अभियानाची जाती-अंताद्वारे जमीन मिळवून स्वाभिमानाने जगायला शिकवणारी चळवळ ही केवळ महाराष्ट्र, भारत किंवा दक्षिण आशिया खंडातच नाही तर वैश्विक स्तरावरची महत्वाची चळवळ आहे. लॅटिन अमेरिकेन खंडातील ब्राजील देशातील

Landless Workers Movement (Movimento dos Trabalhadores Rurais Sem Terra; MST) चळवळ ही नक्कीच मानवी हक्क अभियानाच्या तोडीची आहे असे म्हणणे अतिशयोक्ति ठरणार नाही! अमेरिकेतील वण्डिषाविरुद्ध लढलेले रोजा पार्क आणि मार्टिन ल्यूथर किंग, जू.; ब्लॅक पॅथर चे संस्थापक बॉबी सील आणि हुयी न्यूटन; नॅशनल असोसिएशन फॉर द अडवांसमेंट ऑफ कलर्ड पीपल (NAACP) चे डबलयू. बी. ई. डी. बॉय, ठरगवूड मार्शल, रॅंय विलकिन्स यांचा इतकेच महत्वाचे काम कर्मवीर एकनाथराव आवाड यांनी मानवी हक्क अभियानाच्या वर्तीने जातीअंतासाठी केले आहे. प्रतिकूल परिस्थितीत ह्या चळवळीसाठी झोकून दिलेले मानवी हक्क अभियानाचे असंख्य कार्यकर्ते आणि प्रसंगी आपले प्राण पणास लावून गायरान काबीज केलेले लाखां परिवार अनुभव करते आहेत. ह्या जागतिक स्वरूपाच्या चळवळीचे नेतृत्व करणारे कर्मवीर एकनाथराव आवाड "जिजा" हे महाराष्ट्राचे नाहीत तर भारताचे "रल" आहेत. असे असताना त्यांना आजपर्यंत भारत

सरकारचा पद्ध पुरस्कार न मिळणे ही शोकांतिकाच म्हणावी लागेल. चळवळीत जिजांना त्यांची पती श्रीमती गयाबाई आवाड "जिजी" यांची लाभलेली साथ ही तितकीच महत्वाची आहे. त्यांनी कुटुंब सांभाळतच चळवळीला हातभार लावला आणि राजकारणाच्या माध्यमातून समाजातले प्रश्न तडीस नेले. सूक्ष्म सामाजिक भान, जाणिवेतून निर्माण केलेली कर्तवगारी आणि तरीही कमालीची विनम्र असणारी मुळ सौ. शालन, डॉ. मिलिंद, आणि डॉ. सुरेखा ह्यांच्या जडण-घडणीत जिजांसोबत जिजीचाही कमालीचा वाट आहे. जिजांपश्चात मानवी हक्क अभियानाच नेतृत्व प्रा. डॉ. मिलिंद आवाड यांचासारखा अभ्यासू, कुशल, आणि द्रष्टा व्यक्ति करत आहे हे चित्र सुखावह, ऊर्जादी आणि आशावादी वाटणार आहे. वेगाने बदलणाऱ्या समाजव्यवस्थेत सामाजिक चळवळीचे स्वरूप काय असेल आणि ती भूमिका अभ्यासपूर्वक कशी मांडता येईल ह्याचे वैश्विक चितन करण्याची क्षमता आणि ते तडीस नेण्याची कार्यनिपुणता प्रा. डॉ. मिलिंद आवाड यांच्याकडे आहे ह्याची जगभरातल्या माझ्यासारख्या कित्येक अभ्यासक आणि कार्यकर्त्यांची पूर्ण खात्री आणि विश्वास आहे. 'आमचा लढा न्यायासाठी, माणूस म्हणून जगण्यासाठी' असे ब्रीदवाक्य असणाऱ्या मानवी

हक्क अभियानाची चळवळ ही जाती-अंताची असली तरी तिचा उद्देश हा असमानतेच्या वृत्तीवर घाव घालणे आहे. असमानता दाखवणाऱ्या जनसमुदायावर हल्ला करणे नाही. हा फरक समजावून घेण हे अस्यांत महत्वाचे आहे - हा फरक कळला नाही तर चळवळीच्या उद्देश जातीचा अंत करण्याएवजी जाती-अंताला विरोध करणाऱ्याचा लक्ष्य करणे असा घेऊन चळवळ हिंसक आणि रक्त-रंजीत बनू शकते. मी अशा कित्येक संवेदनशील उच्च-जातीय लोकांना भेटलो ज्यांना जिजांच्या व्यक्तिमत्तवाबदल आणि त्यांच्या चळवळीपददल नितांत आदर आहे किंविहुना ते त्यांचे पुरस्कर्ते आहेत! जिजा आपल्या चळवळीला सहजाच 'दलित' हक्क अभियान हे नाव देवू शकले असते पण तसेन करता त्यांनी 'मानवी' हक्क अभियान हे शीर्षक देऊन आपली सर्वसमावेशक भूमिकाच समोर आणली आहे. जिजांच नेतृत्व हे केवळ मांग समाजापर्यंत सीमित करण किंवा त्यांना फक्त 'दलितांचा पुढारी' मानण हे सूर्याला काजवा म्हणण्यासारखे आहे. बाबासाहेब अंबेडकरांना 'दलितपुढारी' मानून त्यांच्या व्यासंगाचे रिंगण छोटे करण्याची कुचेष्टा आधीच आपल्या समाजाने केली आहे. ही त्याचीच पुनरावृत्त म्हणायची. आपण सर्वांच जिजांच्या बाबतीत होणारी ही कुचेष्टा प्रयत्नपूर्वक हाणून पाडली पाहिजे व जिजांची 'मानव' असण्याची व्यापक संकल्पना पुढे नेली पाहिजे! जिजांच काम हे अमूल्य आहे ह्यात कोणालाही यत्किंचितही शंका नसावी. भाषण करताना 'शाहू-फुले-अंबेडकर' म्हणायची प्रथा महाराष्ट्रात आहे. ह्या तिकडीत कर्मवीर एकनाथराव आवाड यांना बसवण्याची आता वेळ आली आहे. आज जिजांच्या स्मरणदिनाच्या निमित्ताने आपण आपल्या संबोधनात 'शाहू-फुले-अंबेडकर-आवाड' बोलण्याची प्रथा जाणीवपूर्वक सुरु केली पाहिजे. असे केल्याने शाहू, फुले आणि अंबेडकर हे आपल्याला परलोकी योग्य साथीदार मिळाला असं वाटून आनंदून गेल्याशिवाय राहणार नाहीत...! विशाल जामकर (मोबायल: 77381 95785) हे यूनिवर्सिटी ऑफ मिनेसोटा, अमेरिका येथे जमीन आणि जात ह्या संबंधावर पीएचडी करत आहेत. ते चार महिन्यापासून माजलगाव, बीड येथे मुक्कामाला असून आपल्या अभ्यास दौऱ्यात मराठवाड्यातील मानवी हक्क अभियानाशी संबंधित परिवार आणि कार्यकर्ते तसेच स्थानिक राजकारणी आणि अधिकारी यांच्याशी वार्तालाप करत आहेत...

ज्येष्ठ उद्योजक मा. श्री. संजयजी जोशी यांची मातृभूमी शिक्षण संस्थेला लाख मोलाची मदत - प्रा. अण्णासाहेब राऊत.

वाढळवार्ता/नाळवंडी

जोग महाराज परंपरेतील ओजस्वी वाणीचे तेजस्वी हिरे संत बंकटस्वामी - उल्हास महाराज सूर्यवंशी..

बंकटस्वामी महाराज संस्थानने सामाजिक सलोख्याचा आदर्श घालून दिला- मनोज दादा जरांगे

१) सप्ताहामध्ये महाप्रसाद ८० पोते साखर, २५ किंटल दाढ तर तेल २० टाकी आणि ५०० पोते मुरमुरे यामुळे ११ांख भाविक भक्तगण प्रसाद घेवुन तृप्त झाले. भाविक भक्तांसाठी जार च्या थंडगार पाण्याची व्यवस्था केली होती.

२) महापंगतीमध्ये प्रसाद वाढण्याचे महत्वाचे कामनेकूनच्या महिलां मंडळांनी केले. यामुळे प्रत्येकाला महाप्रसाद वेळेवर मिळाला. विशेष म्हणजे. १००० महिलांनी हें काम पार पाडले.

३) बंकट स्वामी महाराज संस्थांच्या वतीने यावर्षी सेवा गौरव पुरस्काराने वारकर्यांना सम्मानित करण्यात आले यात स्वर सप्राट हरिकिसन महाराज देवकर यांच्यासह बंकट स्वामी संस्थान वरील वारकर्यांचा गौरव करण्यात आला.

४) नेकनूर मधील गणेश मंडळाच्या तरुण मंडळानी पार्किंग, पाणी, स्वच्छता, सुरक्षा, सर्व चोख व्यवस्था करण्यासाठी मोठी मेहनत घेतली. अन्नदान कमेटीने सर्वांना मार्गदर्शन केले

५) यावर्षी बंकट स्वामी महाराज पुण्यतिथी उत्सवात रक्तदान शिविराचे आयोजन करण्यात आले होते यामध्ये तब्बल १३० लोकांनी रक्तदान केले.

नेकनूर -(प्रतिनिधी)दि- २४ वारकरी संप्रदायाचे भक्ती सूर्य महान संत वै बंकटस्वामी महाराज यांच्या ८० व्या पुण्यतिथी उत्सवाची शुक्रवारी दुपारी काल्याच्या कीर्तनांने थाटात सांगत झाली. सकाळी समाधी अभिषेक करण्यात आला तर दुपारी ११ ते २ या वेळेत श्री ह भ प गु उल्हास महाराज सूर्यवंशी यांचे सुश्राव्य काल्याचे कीर्तन संपन्न झाले. या सोहळ्यासाठी महाराष्ट्राच्या कानाकोपन्यातून लाखो भाविक भक्तांनी उपस्थिती लावली

१) नेकनूर येथे भव्य अखंड हरीनाम सप्ताहात काल्याचे कीर्तन करताना उल्हास महाराज सूर्यवंशी हजोरोच्या संख्येने भाविक भक्त, महिला, पुरुष उपस्थिती होते.. महाप्रसादाच्या पंक्तीमध्ये महाप्रसाद वाटपाचे काम करताना महिला भगिनी... नेकनूर मधील मुस्लिम बांधवांनी पुण्यतिथी उत्सवात घेतला सहभाग भाविकांना पाणी वाटप करत सर्वधर्म ऐकण्याची..

मनोज

यावेळी मनोगत व्यक्त करताना मराठा योद्धे मनोज दादा जरांगे पाटील यांनी संत बंकट स्वामी महाराजांनी सर्व जाती धर्मातील शिष्य घडवले. आजच्या सामाजिक परिस्थितीमध्ये विश्वास ठेवण्यासारखे एकच व्यासपीठ शिल्लक आहे ते म्हणजे धर्मिक व्यासपीठ या व्यासपीठावर मी कुठलाही विषय घेत नाही. त्यातच बंकटस्वामी महाराजांनी परमार्थातील आदर्श महाराष्ट्राला दिला असही मनोज दादा म्हणाले.

जरांगे...

ज्योतीताई विनायक मेटे मेटे साहेबांनी कीर्तन मंडपाचा दिलेला शब्द पाळण्यासाठी मला बंकटस्वामींनी आशिर्वाद दिला त्यातूनच हा कीर्तन मंडप उभा राहिला.. आज माझ्या एका डोऱ्यात हसू आणि एका डोऱ्यात आसू आहे..

- माजी मंत्री जयदत्त क्षीरसागर.

बंकट स्वामी महाराजांनी महाराष्ट्रात हजारो शिष्य घडवले. बीड जिल्हातील भगवान बाबा आणि वामन भाऊ सारखे हिरे हि बंकट स्वामींची देन आहे. बंकट स्वामींची संस्थान हे आध्यात्मिक विद्यापीठ आहे असे जयदत्त क्षीरसागर म्हणाले.

- नंद किशोर मुंदडा..

संत बंकट स्वामी संस्थानची सेवा करण्याचे भाग्य मिळाल. यातच मोठा आनंद आहे. विकास कामासाठी निधी कमी पडू दिला जाणार नाही

होती. यात प्रमुख संत महंत उपस्थिती श्री ह भ प महादेव महाराज चाकरवाडी कर, श्रीहरी महाराज पवार, श्री ह भ प पांढुरंग महाराज शिरसागर ज्ञानेश्वरी कंठस्थ, श्री ह भ प स्वामी स्वरूपानंद सरस्वती, श्री ह भ प नवनाथ महाराज जरुड, श्री ह भ प पंढरीनाथ महाराज डोंगर जाटनांदूर, सुधाकर महाराज ज्ञानेश्वर महाराज पिसे आळंदी.. या संत महंतांनी उपस्थित होते. तर सामाजिक व राजकीय उपस्थिती, मराठा आरक्षण योध्ये मनोज दादा जरांगे पाटील, माजीमंत्री जयदत्त क्षीरसागर, ज्येष्ठ नेते नंदकिशोर मुंदडा, डॉ ज्योतीताई मेटे डॉ योगेश क्षिरसागर, आ. पृथ्वीराज साठे, सुरेश पाटील केज, दिनकरराव कदम, नारायण कारीद शिवसंग्राम, बळीराम गवते, सखाराम मस्के अरुण नाना डाके, नानासाहेब काकडे पाटील, तानाजी कदम, सुग्रीव रसाळ, यांच्या सह बंकटस्वामी संस्थान चे सर्व विश्वस्त उत्सव कमेटी नेकनूर पंचक्रोशी व हजारो भाविकांची उपस्थिती होती. श्री क्षेत्र नेकनूर येथे महान संत बंकटस्वामी महाराज यांच्या

यांच्या ८० वी पुण्यतिथी उत्सवाकाल्याचे किर्तन पुष्य गुंफताना श्री ह भ प उल्हास महाराज सूर्यवंशी, यांनी तुळिंगे संगति । जाली आमुची निश्चिति ॥१॥ नाही देखिले तें मळे । भोग सुखाचे सोहळे ॥२॥ घरी ताकाचे सरोवर । येथे नवनीताचे पूर ॥३॥ तुका म्हणे आता । आमुची न वजों दवडितां ॥४॥ या अभंगावर सुंदर चिंतन मांडले अभंगाच्या माध्यमातून संत तुकाराम महाराज देव आणि भक्त यांच्यामधील संवाद प्रगट करतात.. भक्त देवाला म्हणत असताना म्हणतात की तुळ्या संगतीने आमच्या जीवनामध्ये निश्चितता प्राप्त झाली.. जे कधीच पाहिले नव्हते ते सुख आणि त्यांचे सोहळे आम्हाला तुळ्या संगती मध्ये मिळत आहेत. आमच्या घरी जर पाहिले तर काकाची सरोवर आहेत आणि तुळ्याकडे नवनिताचे पूर आहेत त्यामुळे तू काढून द्यायचा प्रयत्न केला तरी आमुची तुळ्या पासून दुर जाणार नाहीत. हा भाव अभंगातून मांडला.. यावेळी संत बंकट स्वामी महाराज

यांच्या ८० वी पुण्यतिथी अशाच पद्धतीने वैकुंठात देखील साजरी होत असेल असा विश्वास महाराजांनी व्यक्त केला . जोग महाराज परंपरेतील ओजस्वी वाणीचे तेजस्वी हिरे संत बंकटस्वामी महाराज होते. तसेच स्वामी महाराज तप आणि भक्ती परंपरा होते. स्वामी महाराज ८० महिने आईच्या उदरात राहिले. आळंदी येथिल वारकरी शिक्षण संस्थेला उर्जित अवस्था आणायचे काम स्वामी महाराज यांनी केले. संपुर्ण महाराष्ट्र भर पायाला भिंगरी लावून फिराले. संस्थेला स्थेय निर्माण करून दिले. काकडा भजन आणि वानिमध्ये गोडवा होता.. साधू गोल्यावर धवल कीर्ती शिल्लक राहत. स्वामी महाराजांचे तेज सुदाम देव महाराजांकडे होते तर सुदाम देव महाराजांचे तेज आज मेंगडे महाराजांकडे आहे असेही महाराज म्हणाले.. काल्याच्या कीर्तनामध्ये भगवान श्रीकृष्णाच्या गोकुळातील व मधुरेतील लीला सांगितल्या तसेच श्री गुरु बंकटस्वामी महाराज यांची चरित्रातील काही आठवणी सांगितल्या यावेळी कीर्तनाला साथ संगत.. महाराष्ट्रातील नामांकित गायनाचार्य औंकार महाराज कागदे कैलास महाराज पवार दत्ता महाराज सटले अमोल महाराज दाकणे, श्री गुरु बंकट स्वामी महाराज यांची फडावरील सर्व गुणवान पैकी श्री ह भ प नाना महाराज कदम श्री ह भ प सुरेश महाराज जाधव. श्री ह भ प सत्यवान महाराज लाटे, श्री ह भ प रंजीत महाराज शिंदे श्री ह भ प दिनेश महाराज काळे, अच्युत महाराज घोडके आदिंची उपस्थिती होती, तसेच हजारो च्या संख्येने भाविक भक्त व बंकट स्वामी महाराज फडावरील सर्व टाळकरी उपस्थित होते शेवटी काल्याच्या अभंग म्हणून दही हंडी फोडुन महाप्रसाद वाटप करण्यात आला, लाखोंच्या पंगतीत मध्ये बूंदी आणि चिवडा याचा महाप्रसाद वाटप करण्यात आला

राष्ट्रीय महामार्ग बनले मृत्युचे सापळे ; अहमदपूर ते अहमदनगर राष्ट्रीय महामार्गवरील भेगा , अपघातात निमंत्रण ; प्रकल्प संचालक भारतीय राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधिकरण यांना तक्रारः- डॉ.गणेश ढवळे

बीड:- बीड जिल्हातुन जाणारे राष्ट्रीय महामार्ग वाहनचालकांच्या मृत्युचे सापळे बनले असुन अहमदपूर ते अहमदनगर राष्ट्रीय महामार्ग क्रमांक ५४८ डी महामार्गवरील मांजरसुंभा ते धायगुडा पिंपळा दरम्यान येणेवर घाट याठिकाणी निकृष्ट दर्जाच्या कामामुळे जागोजांगी भेगा पडल्या असुन दुचाकी वाहनांचे चाक फसून अपघातात आले असुन दुचाकी प्रमाण वाढले आहे यात अनेकांना कायमचे अपंगाल आलेले आहे तर काही जणांना आपला जीव गमवावा लागला आहे. रस्यावरील खडे, तडे आणि भेगा अपघातात निमंत्रण देत आहे. संबंधित काम एचपीएम इफ्रा एल एल पी कंपनीकडून करण्यात आले असुन सततच्या अपघातांमुळे राष्ट्रीय महामार्ग मृत्यूचा सापळा बनला असुन जबाबदार कंपनीवर दंडासक कारवाई करून कंपनीला काळ्या दारीत टाकण्यात यावे. पडलेल्या

भेगांची थातुरमातुर दुरुस्ती न करता ब्लॉक कट करून दर्जेदार दुरुस्ती करण्यात यावी याप्रकरणी राष्ट्रीय महामार्ग प्राधिकरणचे आणि जिल्हा प्रशासनाचे याकडे दुरुक्ष होत आहे. संबंधित प्रक्रिया जबाबदार कंत्राटदार व प्रशासकीय आधिकारी-यांवर कारवाई करण्यात यावी अशी तकार सामाजिक कार्यकर्ते तथा मुख्य प्रचार प्रमुख बीड जिल्हा माहिती आधिकार कार्यकर्ता महाराष्ट्र राज्य डॉ.गणेश ढवळे लिंगायेशकर यांनी जिल्हाधिकारी बीड यांच्या मार्फत प्रकल्प संचालक भारतीय राष्ट्रीय राजमार्ग प्राधिकरण छत्रपती संभाजीनगर, महाराष्ट्र राज्य रस्ते विकास महामंडळ कार्यकारी अभियंता मंबुई योना लेखी निवेदनाद्वारे केली आहे. ८१७ कोटीचा निमंत्रण देत आहे. अहमदपूर ते अहमदनगर राष